

Notícia Necrològica de la Gna. Maria Mercè Coll i Vendrell

La Gna. Maria Mercè Coll i Vendrell ha mort avui, dia 26 de juliol de 2026 a les 19,04 de la tarda, després d'uns 10 anys a la infermeria, de rebre la Santa Unció i d'un llarg comiat de 15 dies. Envoltada de tota la comunitat, al vol de les campanes per anar a vespres. S'ha acomplert el desig de la seva professió *Cerco veure la teva faç*.

En Pere Coll i la Mercè Vendrell van tenir quatre fills, la Maria Mercè en fou la darrera. Era una família barcelonina, oberta sempre a acollir. En Pedro, l'hereu, va morir amb cinc anys. La Maria Dolors va ser pionera del carilló a Catalunya i promogué que se n'instal·lés un al Palau de la Generalitat de Barcelona, i la Maria Teresa va ser oblata del monestir de Santa Maria de Montserrat. La Gna. Maria Mercè va néixer el dia 10 d'octubre de 1928, amb una luxació congènita de maluc dret que condicionà la seva salut al llarg de la vida. La infantesa i joventut foren marcades per la mort del seu germà el 1927, quan ella encara no havia nascut i la del seu pare, l'any 1943. Va ser, amb tot, una noia alegre i piadosa, que visqué entre Barcelona i Gualba, on tenien una casa d'estiueig. Va entrar al monestir de Santa Cecília, que era la residència provisional de la comunitat de Sant Benet de Mataró, el 2 de juliol de 1948. El 2 de febrer de 1949 vestí l'hàbit amb el nom de Maria Justina. Hi va fer la professió temporal el 30 d'abril de 1950 i visqué la unió de les dues comunitats de Santa Clara de Barcelona i de Sant Benet de Mataró el 1952, essent testimoni de l'infantament del nou monestir de Sant Benet de Montserrat. Professà solemne per aquest nou monestir el 28 de maig de 1953. Essent jove professa se l'anomenà mestra de novícies del monestir de Sant Daniel de Girona, on hi va fer estada des del 1954 fins el 1964, quan va retornar ja definitivament al monestir de Sant Benet de Montserrat. L'any 1979 va recuperar al seu nom de baptisme, passant a dir-se Maria Mercè.

Se li van confiar els serveis de directora de cor, cerimoniera, consellera, responsable de la roberia negra, entre d'altres.

D'esperit viu i inquiet, va viure les diferents etapes de la comunitat amb donació. Gaudia amb l'ofici diví, cercava Déu arreu, també en els llibres i les lectures profundes i poètiques. Era insistent i regalava somriures i atencions, sempre disposada a fer el que veia que era la voluntat de Déu.

Dos viatges pelegrinatge van marcar la seva vida espiritual i li ha estat font de gràcia: el 1997 a Terra Santa i el 2004 al santuari de Loreto, per assistir a la beatificació del doctor Pere Tarrés, a qui havia conegut personalment i de qui era devota.

Ha mort després d'un mes de la partença de la gna. Assumpta Bardolet amb qui havia compartit camí monàstic des de la professió i, amb qui, encara van celebrar 76 anys de professió el passat abril.

La sabem gaudint també ella de la faç del seu Senyor i en aquest desig n'estem certes que no ha estat confosa. Reposi en Pau.

Monestir de Sant Benet 26 de juliol de 2026